Tipărituri veneţiene din secolul al XVI-lea în fondul de carte veche al Bibliotecii Judeţene Satu Mare

MARTA CORDEA
Biblioteca Judeţeană Satu Mare

La Veneţia, unul dintre cele mai importante centre tipografice pentru începuturile imprimeriei italiene, activau încă înainte de anul 1500 în jur de 150 de tipografi.[1] În acest centru tipografic şi-au desfăşurat activitatea numeroşi tipografi care au adus o deosebită contribuţie la dezvoltarea acestui meşteşug de-a lungul timpului: Iohann din Spira, Wendelin din Spira (cel care a tipărit prima ***Biblie*** în limba italiană, în 1471), Nicolas Jenson (cel care a dat caracterului de literă roman forma sa definitivă), Zacharias Calliergi din Creta, Daniel Bomberg (cel care a tipărit primul text integral al Talmudului babilonian), Gabriele Giolito, Filippo di Pietro, Andrea Torresani, Baptista de Tortis, Lucantonio Giunta, Aldus Manutius, Paulus Manutius şi mulţi alţii.[2]

Fondul de carte veche al Bibliotecii Judeţene Satu Mare cuprinde vechi tipărituri veneţiene, începând chiar cu secolul al XV-lea. Patru din cele cinci incunabule ale fondului au fost tipărite la Veneţia. Dintre acestea, două (Theocritus, ***Eclogae triginta***, 1495 şi Aristophanes, ***Comoediae novem***, 1498) provin de la vestita imprimerie a lui Aldus Manutius. Celelalte incunabule (Marcus Tullius Cicero, ***Tusculanae disputationes***, 1499 şi Marcus Tullius Cicero, ***De officiis***, 1500) îi au ca tipografi pe Bartholomeus de Zanis de Portesio şi respectiv Philippus Pincius.

---

[1] A. Flocon, ***Universul cărţilor***, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1976, p. 175.

[2] ***Ibidem***, p. 175-184.

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

Pe lângă incunabule, prezentate în amănunt cu alte ocazii, în fondul de carte veche se păstrează şi câteva tipărituri veneţiene din secolul al XVI-lea.

În ordinea cronologică, după incunabule, urmează o ediţie primă a versurilor lui Titus Vespasianus Strozzius, tatăl (Tito Vespasiano Strozzi) şi Hercules Strozzius, fiul (Ercole). Despre Titus Vespasianus Strozzius (1422 Ferrara-Stacano 1505) se ştie că a scris satire, epigrame şi poezii erotice. A susţinut el însuşi că a ajuns pe culmile demnităţii în locul unde s-a născut, adică la Ferrara.[3] Despre Hercule Strozzius (mort şi el la data apariţiei volumului) se ştie că a fost prieten cu Aldus Manutius [4] (Aldus Manutius cel Bătrân 1449/50-1515). Volumul de poezii scris de cei doi Strozzius a apărut în anul 1513 şi poartă menţiunea editorială: colofon I „*Venetiis in aedib. Aldi, et Andreae Soceri, Mense Ianuario M.D.XIII.*" colofon II „*VENETIIS IN AEDIBUS ALDI ET ANDREAE ASULANI SOCERI. MDXIII*" (Andrea Torresani di Asola-m. 1529). Volumul poartă celebra marcă tipografică, ancora cu delfinul (tipul „*ancora secca*," cea mai valoroasă dintre variante, care s-a utilizat între anii 1502-1540), cu deviza: „*festina lente*" (adică, grăbeşte-te încet, fii agil ca delfinul şi puternic ca ancora). Această marcă tipografică a fost realizată după modelul unei monede din timpul lui Tiberius şi i-a fost propusă lui Aldus de către Erasm din Rotterdam.[5]

Este cunoscut faptul că Aldus Manutius, întemeietorul celei mai însemnate case de editură şi tipografii din Veneţia Renaşterii, a fost preocupat în primul rând de căutarea, colecţionarea şi tipărirea operelor culturii antice, multiplicarea operelor autorilor de seamă (Aristotel, Platon, neoplatonicieni, Ovidius, Lucretius, Horatius, Juvenal, Martial, Cicero, Lucanus, Catulus, Plinius, Salustius, Dante şi alţii). A adunat în jurul său nenumărate personalităţi din acea vreme, asigurându-şi colaborarea unor

---

[3] H. A. Pierer, ***Universal-Lexikon***, Altenburg, 1845, vol. 30, p. 181.

[4] I. Domşa, ***Din activitatea Casei de Editură şi Tipografie a familiei Manuzio***, în ***Studii şi cercetări de bibliologie***, serie nouă, XII, Bucureşti, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1972, p. 149-168.

[5] A. Flocon, ***op. cit.***, p. 179.

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

erudiţi vestiţi, care studiau şi corectau manuscrise în vederea tipăririi operelor autorilor clasici greci şi latini. În jurul anului 1500 întemeiază Academia Aldina sau Neacademia, cu sediul în casa sa. Ediţiile realizate de Aldus Manutius sunt realizate foarte corect, într-un mod ştiinţific. Preocuparea pentru stimularea studiului limbii şi literaturii greceşti, a culturii antice a fost o prioritate, însă n-a fost singura preocupare a lui Aldus Manutius. Acesta a fost interesat şi de editarea şi tipărirea operelor contemporanilor săi, a prietenilor săi.[6] Ediţia cuprinzând versurile poeţilor Strozius apare menţionată în următoarele cataloage: Graesse, vol. VI, p. 512; Brunet, vol. V, col. 565, Adams-S1956.[7] Volumul, înregistrat cu nr. de inventar 209145, cota I 661, conţine îndeosebi versuri dedicate familiei Borgia: ***Herculis Strozae Titi filii Carminum liber***, ***Herculis Strozae Titi Filii Prosuchon liber***, ***Herculis Strozae Titi Filii Venatio ad divam Lucretiam Borgiam Ferrariae ducem***, ***Caesaris Borgiae ducis epicedium per Herculem Strozam ad divam Lucretiam Borgiam Ferrariae ducem***, ***Borgeti Canis epicedium per Herculem Strozam Titi Filium***, ***Herculis Strozae Elegiae ad divam Lucretiam Borgiam Ferrariae ducem relictis***, ***Herculis Strozae Titi Filii Amorum*** [libri], ***Herculis Strozae Epigrammatum libellus***, ***Gigantomachia ad Divam Lucretiam***, dar şi epitaful lui Aldus Manutius: ***Herculis Strozae Epitaphium per Aldum Romanum***, precum şi poeziile erotice ale lui T. Vespasianus Strozius: ***Titi Vespasiani Strozae Eroticon*** [libri VI], ***Titi Vespasiani Strozae Aeolostichon*** [libri IV], ***Titi Vespasiani Strozae Sermonum liber***, ***Titi Vespasiani Strozae Epitaphia***, ***Titi Vespasiani Strozae Epigrammata***.

---

[6] I. Domşa, ***op. cit.***, p. 149-168.

[7] H. M. Adams, ***Catalogue of books printed on the continent of Europe, 1501-1600 in Cambridge Libraries***, 2 vol., Cambridge, 1967 (Adams); J. C. Brunet, ***Manuel du libraire et de l'amateur de livres...*** 6 vol.+ 2 vol., Berlin, 1921 (Brunet); J. G. Theodor Graesse, ***Trésor de livres rares et precieux***, 8 vol., Milano-New York, 1950 (Graesse).

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

Volumul este de format in 8º (15 cm), cu oglinda paginii 30 R (11,8 x 6,5 cm), având [8], 100, 152 foi. Tiparul este negru. S-au folosit caracterele de literă aldine (acest caracter a fost realizat după modelul scrierii de mână folosite la curia papală, iar cel care a gravat acest caracter a fost vestitul Francesco Griffo din Bologna). Marca tipografică este imprimată pe prima şi ultima pagină a textului. Legătura este din carton, iar ca însemn de proprietate apare ex libris-ul manuscris al bibliotecii Şcolii Piariste din Carei, „*Biblioth. M. Karoly. Schol. Piarum*."

A doua tipăritură venețiană din secolul al XVI-lea, în ordine cronologică, este lucrarea lui Marcus Tullius Cicero (106-43 a. Chr.), ***Epistolae ad Atticum, ad Brutum, ad Quinctum fratrem***, apărută în 1559 (nr. de inventar 193056, cota I 662). Volumul cuprinde culegerea de scrisori destinate lui Atticus (***Ad Atticum***), cel mai bun prieten al lui Cicero. Corespondenţa dintre cei doi a durat între anii 68-44 a. Chr. Colecţia de scrisori cuprinde şi scrisori de Balbus, Pompei şi Cezar. În volum mai sunt cuprinse ***Scrisorile către fratele Quintus*** (***Ad Quintum fratrem***), 3 cărţi scrise între anii 60-54 a. Chr.,[8] precum şi 15 scrisori ale lui Cicero către Brutus (***Ad Brutum***). Cicero ne-a transmis prin intermediul acestor scrisori valoroase informaţii lingvistice referitoare la latina vorbită în secolul I a. Chr., precum şi interesante aspecte ale vieţii romane din vremea sa. Volumul îl are ca editor şi tipograf pe Paulus Manutius (1512-1574). Acesta, fără să fi moştenit spiritul comercial al tatălui său, după ce în 1533 preia conducerea celebrei tipografii, încearcă să menţină tipografia la standardele cu care l-a obişnuit tatăl său. Încercările sale vor fi doar parţial încununate de succes. Erudit de seamă al timpului său, beneficiind de o aleasă educaţie şi de solide cunoştinţe de literatură latină, reuşeşte să scoată de sub tipar excelente ediţii din Cicero, cu propriile comentarii. A mai tipărit şi lucrări despre medalii şi inscripţii lapidare romane, ediţii în limba italiană, dar celebru a devenit datorită ediţiilor Cicero, cu prefeţe şi comentarii, ediţii pe care a început să le

[8] ***Istoria literaturii latine de la origini până la destrămarea Republicii***, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, s.a., p. 473.

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

tipărească începând cu anul 1546.[9] Chiar dacă din anul 1558, Paulus Manutius conducea în paralel şi tipografia înfiinţată în cadrul Academiei Veneta, volumul de ***Epistolae*** provine din tipografia Aldină (pe care în anul 1559 o conducea deja singur), căci poartă menţiunea editorială: „*Apud Paulum Manutium, Aldi Filium, Venetiis, M.D.LIX*."

Paulus Manutius este şi editorul ştiinţific al scrisorilor. Această ediţie este menţionată în Graesse, vol. II, p. 169 şi Brunet, vol. II, col. 48. Formatul in 8º (16 cm), oglinda paginii 30 R (12,4 x 6,8 cm), paginaţia: [4], 332, [14]f. Ultimele foi nenumerotate reprezintă explicarea termenilor greceşti în latină („*Graeca latinis expressa*"). Tiparul este negru, iar marca tipografică apare pe prima şi ultima pagină a volumului. Legătura este din piele brună, cotorul cu 4 nervuri profilate şi cu ornamente aurite, tranşa roşie. Pe volum apar însemnele de proprietate ale bibliotecii Şcolii Piariste din Carei („*Bibl. Sch. Piar. M. Karoliensis*"), două ex libris-uri manuscris: „*Emerici Sántos*," „*Ex libris Illustrissimi D*[omini]: *Ivonardi Batzarini* […] *De Csik: Hosszuasso Anno 1780*" şi ex libris-ul ştampilă al Bibliotecii documentare al Muzeului Raional din Carei.

Următoarea tipăritură venețiană o reprezintă lucrarea ***Dialogo della degnita dell huomo***, apărută la Veneţia în 1564. Anul apariţiei este trecut doar în prefaţă. Volumul este descris în catalogul de carte veche străină din Biblioteca Judeţeană Satu Mare la litera U, căci pe pagina de titlu apare clar, după titlu, menţiunea „*dal S. Alfonso Ulloa*." Căutând informaţii referitoare la principalele menţiuni de responsabilitate aferente volumului, am avut surpriza constatării unor inadvertenţe ce ţin de responsabilitatea intelectuală primară, adică autor. Alfonso Ulloa, menţionat ca autor şi pe pagina de titlu a lucrării, este autorul şi al altor lucrări, ca de exemplu ***Le historie di Europe***, Veneţia, 1570; ***Vita del Ferdinando primo***, Veneţia, 1565; ***Beschreibung des Letsten Ungarischen Zugs oder Kriegs***, Basel, 1578 etc. În volumul 7 al catalogului lui Graesse, la p. 224, sunt menţionate mai multe volume avându-l ca autor pe Ulloa, printre care şi ediţia în discuţie. El mai apare

[9] I. Domşa, ***op. cit.***, p. 149-168.

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

menţionat în calitate de autor şi în catalogul Apponyi.[10] Cu toate acestea, o informaţie de pe pagina de internet a unei case de licitaţii germane,[11] pare să ne pună la îndoială în privinţa autorului lucrării. Este prezentat un coligat cuprinzând 2 lucrări; prima, ***Dialogo del vero honore militare***, de G. de Ximenéz de Urea, apărută la Veneţia în anul 1569 şi tradusă din spaniolă de Alfonso Ulloa, şi a doua, ***Dialoge della degnitá dell' huomo***, de Fernan Pérez de Oliva, apărută la Veneţia, tipărită de Francesco Rampazetto în 1564. Referitor la a doua lucrare, se precizează că este a doua ediţie italiană, că ediţia în limba spaniolă a văzut lumina tiparului în 1546, şi că prima traducere în limba italiană datează din 1563. Mai există menţiunea că lucrarea reprezintă o piatră de hotar în proza clasică spaniolă a secolului al XVI-lea şi un mic comentariu final în care se precizează că cele două „faimoase" opere într-un volum îl au ca traducător pe Alfonso Ulloa. Această informaţie nu apare în descrierea principală a volumului. Sunt date şi următoarele referinţe bibliografice: „*BM, STC Italian 704, Palau 221.831,*[12] *nu este menţionat în Adams*." Pentru că datele de indentificare coincid, inclusiv paginaţia, putem afirma că descrierea de pe internet se referă la aceeaşi ediţie, cu cea prezentată în catalogul lui Graesse. Pentru clarificarea informaţiilor am citit cuvântul lui Alfonso Ulloa către Scipione Gonzaga. Despre Gonzaga (1542-1593), devenit cardinal în 1587, se cunoaşte că a fost un fervent sprijinitor al oamenilor de litere şi că, la rândul său, a scris trei cărţi de ***Comentarii.*** Ulloa face mai cu seamă comentarii asupra conţinutului lucrării şi asupra condiţiei umane. Referitor la contribuţia sa privind această lucrare, se menţionează că a făcut mai multe corecturi, adăugiri sau restrângeri de text, ajungând la revizuirea celei de-a doua părţi. În cuvântul către cititori, nesemnat, se

[10] A. Apponyi, ***Hungarica. Ungarn betreffende im Ausland gedruckte Bücher und Flugschriften***, 4 vol, München, 1903-1927 (Apponyi).

[11] Reiss & Sohn Buch und Graphikauktionen www.reiss-sohn.de

[12] ***Short-title catalogue of books printed in Italy and of Italian books printed in other countries from 1465 to 1600 now in the British Library***, London, 1958 (BM STC Italian); ***Manual del librerohispano-americano***, 28 vol., Barcelona, 1948-1977 (Palau).

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

precizează că lucrarea despre demnitatea omului a fost tipărită cu un an în urmă şi că s-a bucurat de succes. Nu există nici un comentariu care să clarifice responsabilitatea lui Ulloa faţă de lucrare. Se confirmă, totuşi, că este vorba de ediţia a doua în limba italiană. Informaţia referitoare la ediţia a doua corectată, adăugită, şi revizuirea celei de-a doua părţi apare, de altfel, şi pe pagina de titlu. Volumul a fost tipărit la Veneţia, pe pagina de titlu apărând menţiunea responsabilităţii de tipograf în forma: „*Appreso Francesco Rampazetto, a instantia di Gio. Battista, et Marchio Sessa fratelli*." Identitatea tipografului ar putea pune un nou semn de întrebare referitor la autorul volumului. Despre tipograful Francesco Rampazetto se ştie că a fost preocupat de „reciclarea" cărţilor vechi sub un nou titlu. Obişnuia să înlocuiască vechile pagini de titlu cu pagina de titlu proprie, să schimbe cuvântul către cititori, scrisorile dedicatorii. Rampazetto a fost un tipograf prolific, tipărind de-a lungul vieţii zeci de ediţii, incluzând printre tipăriturile sale şi multe cărţi de muzică. La realizarea acestui volum a colaborat cu fraţii Sessa, Gio. Battista şi Marchio. Marca tipografică a lui Rampazetto este prezentă şi pe volumul în discuţie: doi îngeraşi cu cunună de lauri pe un nor şi deviza „*Et animo et corpore*."[13] Presupusul autor, Fernan Perez de Oliva, (1492?-1530), a fost om de litere spaniol. În ediţia a 11-a a ***Enciclopediei Britannica*** este menţionat ca autor al lucării ***Dialogo de la dignidad del hombre***, pe care ar fi lăsat-o neterminată, fiind continuată de Francisco Cervantes de Salazar (1514-1575). Perez de Oliva a publicat şi traduceri: ***Ambitruo***, 1525, ***Electra***, 1528, ***Hecuba***, 1528.[14]

Volumul are formatul in 8º (15 cm), oglinda paginii este de 29 R (12 x 7 cm), paginaţia [8], 150 f., tiparul negru, marca tipografică pe pagina de titlu, marginalia, iniţiale ornate, legătura din carton, următoarea însemnare: „*N. T. György Lajos Németii lelkész úr ajándoka. Átvette Bartok Gábor, Szatmárt 1848*" (Darul pastorului din Mintiu, György Lajos. Preluat de Bartok Gábor, Satu Mare, 1848) şi ex libris-ul ştampilă al bibliotecii Liceului Reformat din

[13] Renaissance Dante In Print (1472-1629) www.italnet.nd.edu

[14] The 1911 Edition Online ***Encyclopedia Britannica*** www.1911encyclopedia.org

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

Satu Mare („A szatmárnémeti h. h. gymnasium könyvtára”), nr. de inventar 61654, cota I 809.

O altă ediţie veneţiană din colecţia sătmăreană o reprezintă ediţia din 1575 a fabulelor lui Esop (sec. VI a Chr.?),[15] care este menţionat pe pagina de titlu cu apelativul „*Phrygis*”, căci despre Esop tradiţia spune că ar fi fost trac sau frigian de origine, dar că Atena l-a adoptat ca reprezentant al propriei ei culturi.

Încă de la pagina de titlu cititorul este avertizat asupra faptului că volumul cuprinde şi contribuţia altor scriitori sau comentatori. Volumul cuprinde 33 de fabule şi debutează cu un text despre viaţa lui Esop. Pe verso-ul paginii de titlu apar enumeraţi cei care şi-au adus aportul la reuşita acestei cărţi: Laurentius Valla, Gulielmus Gudenus, Hadrianus Barlandus, Gulielmus Hermannus, Rimicius, Angelus Policianus, Petrus Crinitus, Plinius Secundus Novocemensis, Aulus Gellius.

Dintre cei enumeraţi foarte cunoscut este numele lui Laurentius Valla (Lorenzo della Valle), vestit umanist italian, născut la Roma în jurul anului 1407, mort la 1 august 1457. Cunoaştem despre Valla următoarele: a fost profesor la Pavia şi Milano, a fost bănuit de erezie datorită lucrării sale ***De donatione Constantini Magni*** şi, refugiindu-se la Roma, a cerut indulgenţă de la papa Nicolae al V-lea, a lucrat în slujba împăratului Alfonso al V-lea din Neapole, a fost secretarul papei Calixtus al III-lea. Opera sa cuprinde ***Dialecticae disputationes contra Aristotelicos*** (tipărită în 1499), ***De voluptate*** (în care se situează de partea adepţilor epicureismului), ***Annotationes in Novum Testamentum*** (fiind primul dintre cei care au criticat textul ***Vulgatei*** din punctul de vedere al textului grec). A realizat traduceri din Homer, Herodot, Tucidide. A scris ***Elegantiae Latini Sermonis***, în 6 cărţi (volum tipărit la Roma, în 1471), ***Opera omnia***, care a apărut la Basel, în 1543.[16] În fondul Bibliotecii Judeţene Satu Mare se găseşte

[15] *** ***Scriitori greci şi latini***, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1978, p. 75.

[16] ***Révai Nagy Lexikon***, Budapest, Révai testvérek irodalmi intézet részvénytársasága, 1911-1927, vol. 18, p. 740.

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

volumul ***Elegantiarum Laurentii Vallae***, apărut la Basel, în tipografia Bryllingeriana, în anul 1571.

La pagina 24 a volumului de fabule a lui Esop există reproducerea unei scrisori a lui Laurentius Valla către „*distinsul domn Fovelleda*." Scrisoarea datează din anul 1438 şi este o încercare de a-l convinge pe Fovelleda să primească spre delectare cele 30 de fabule ale lui Esop. Se pare că Valla îi trimitea în mod frecvent rezultatul cercetărilor sale literare lui Fovelleda, „*om iubitor de litere*." Reiese din text că Valla îi promisese nişte tragedii, rămase netrimise cu altă ocazie, dar, după cum spune el, „*soarta i-a dat în mână cărticica greacă, conţinând 30 + 3 fabule*," şi, după ce le-a cercetat timp de două zile, s-a hotărât să le trimită în locul tragediilor. În finalul scrisorii, îi cere lui Favelleda ca, în cazul în care fabulele nu-i sunt pe plac, să-i ceară negreşit tragediile. Volumul are următoarea menţiune pentru tipograf şi locul tipăririi: „*Venetiis: Ad Signum Seminantis*." Marca tipografică are deviza „*Ut sementem feceris ita vetes*" şi reprezintă un semănător în mijlocul câmpului. Pe baza mărcii tipografice, comparând-o cu alte mărci tipografice veneţiene din aceeaşi perioadă, am descoperit numele tipografului - Nicolini da Sabbio, Domenico (Domenicus Nicolinus). Prima parte a volumului cuprinde Fabulele lui Esop. De la pagina 200 sunt fabulele alese de la alţi scriitori, fără a se indica autorul fiecăreia. La urmă sunt cele trei fabule ale lui Gabria Graecus. Fiecare fabulă este ilustrată printr-o gravură sugestivă. Formatul este in 16º (13 cm), oglinda paginii: 34 R (9,1 x 5,2 cm), paginaţia 214, [9]p., tiparul negru, chenar liniar, ilustraţii gravate, iniţiale ornate, legătura din hârtie cerată, nr. de inventar 199510, cota I 3. Volumul nu a fost identificat în bibliografia consultată.

Mai există în colecţia veneţiană de secol XVI[17] a bibliotecii un volum de Oribasius Sardiani, ***Collectorum medicinalium libri XVII***, 1554-1555, publicat de Paulus Manutius, şi volumul ***Mythologia***, [1581?], de Comes Natalis (Conti Natale).

[17] Fondul de carte din secolul al XVI-lea este prezentat în catalogul elaborat de P. Vasil-Marinescu, M. Cordea, ***Cartea străină veche în Biblioteca Judeţeană Satu Mare. Sec. XV-XVI:*** catalog, Satu Mare, 1998.

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)

Venetian Books from Satu Mare County Library Collections Printed in the XVIth Century

Abstract

The study deals with some of the valorous books from Satu Mare County Library special collection, that were printed at Venice, one of the most important typographic center, during the XVIth century.

There are also very important information about the typographic activity of Aldus and Paulus Manutius, whose contribution to some of the books the study deals with, is evident: the first edition of Titus Vespasianus and Hercules Strozzius' poems, published in 1513, and Cicero' s correspondence, first printed in 1559.

Finally, the study presents ***Dialogo della degnita dell huomo***, published in 1575, but still unknown to many of the researchers; and the last book the study deals with, is a selection of fables, most of them written by Esop, but there is also the contribution of other writers.

BDD-A19374 © 2007 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:54 UTC)